

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અતીફ નાસિર મુઘા

વિરુદ્ધ

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય

ઓગસ્ટ ૨૪, ૨૦૦૫

[બી.પી. સિંહ અને એસ.બી. સિંહા, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ – કલમ ૧૬૭(૨) – આતંકવાદ નિવારણ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ – કલમો ૩, ૪ અને ૪૯(૨)(બી) – આતંકવાદી પ્રવૃત્તિઓના સંબંધમાં આરોપીની ધરપકડ – રિમાન્ડની મુદત વખતોવખત લંબાવવામાં આવેલ – ૯૦ દિવસની વૈધાનિક મુદત પૂર્ણ થતાં પહેલાં તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવવા સારું ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ કરવામાં આવેલી અરજી સ્પેશિયલ કોર્ટે મંજૂર રાખેલ – આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલી જામીન મંજૂર કરવાની અરજી પણ સ્પેશિયલ કોર્ટે ફગાવી દીધેલ – હાઈકોર્ટે બંને કારણોસર આરોપીની અપીલ ફગાવી દીધેલ – તેની યોગ્યતા –

ઠેરવવામાં આવેલ કે, આતંકવાદી પ્રવૃત્તિઓ સંડોવતા ગુનાઓના કિસ્સામાં મુદત લંબાવવાની જોગવાઈ કરીને ધારાસભાએ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે ફરિયાદપક્ષને અમુક છૂટછાટ પૂરી પાડેલ છે – હકીકતો પરથી, કોર્ટને સરકારી વકીલના અહેવાલ પરથી સંતોષ થાય છે કે મુદત લંબાવવા માટે યોગ્ય કારણ હતું.

એક લોકલ ટ્રેનમાં બોમ્બ બ્લાસ્ટ થયો જેના પરિણામે અનેક લોકોનાં મૃત્યુ થયાં અને ઘણા લોકોને ઇજાઓ પહોંચી. તપાસમાં બહાર આવ્યું કે આ ઘટના બોમ્બ વિસ્ફોટ કરીને લોકોના મનમાં દહેશત ફેલાવવા અને રાજ્ય સામે યુદ્ધ છેડવાની તૈયારી કરવા માટે કેટલાક વ્યક્તિઓ દ્વારા રચવામાં આવેલા ષડયંત્રનું પરિણામ હતી. આતંકવાદ નિવારણ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ની કલમ ૩ અને ૪ તથા અન્ય સંબંધિત અધિનિયમો હેઠળ કેસ નોંધવામાં આવ્યો હતો. આ કેસના સંબંધમાં અપીલકર્તાની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. તપાસ અર્થે અપીલકર્તાના રિમાન્ડની મુદત વખતોવખત લંબાવવામાં આવી હતી.

ફરિયાદપક્ષે સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવવા અરજી કરી હતી. જ્યારે અપીલકર્તાના વકીલ, કે જેઓ અન્ય એક કેસ માટે સ્પેશિયલ કોર્ટમાં હાજર હતા, તેમને જાણવા મળ્યું કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા અપીલકર્તાને નોટિસ આપ્યા વિના અરજી કરવામાં આવી છે, ત્યારે તેમણે આ અરજીનો જવાબ દાખલ કરવા માટે એક અઠવાડિયાની મુદત માંગી હતી. સ્પેશિયલ કોર્ટે એક અઠવાડિયાના સમય માટેની અરજ ફગાવી દીધી હતી પરંતુ વકીલને જવાબ દાખલ કરવા માટે તે જ દિવસની બપોર સુધીનો જ સમય આપ્યો હતો, જે જવાબ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. સ્પેશિયલ કોર્ટે, અપીલકર્તાના જવાબને ધ્યાને લીધા બાદ, તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવી આપીને ફરિયાદપક્ષની અરજી મંજૂર કરી હતી. તે મુજબ અપીલકર્તાને રિમાન્ડ પર સોંપવામાં આવ્યો હતો.

અપીલકર્તાએ અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) સાથે વંચાણે લેતાં સી.આર.પી.સી.ની કલમ ૧૬૭(૨) અનુસાર, ૯૦ દિવસની મુદત પૂર્ણ થઈ ગઈ

હોવાના કારણોસર જામીન આપવા માટે સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ અરજી દાખલ કરી હતી. સ્પેશિયલ કોર્ટે જામીન આપવાની અરજી ફગાવી દીધી હતી. સ્પેશિયલ કોર્ટના બંને હુકમોને અપીલકર્તા દ્વારા હાઇકોર્ટ સમક્ષ અપીલમાં પડકારવામાં આવ્યા હતા. હાઇકોર્ટે અપીલ ફગાવી દીધી હતી.

આ કોર્ટ સમક્ષની અપીલમાં, અપીલકર્તાએ એવી દલીલ કરી હતી કે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવવાની અરજ કરતી ફરિયાદપક્ષ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીમાં ૯૦ દિવસની વૈધાનિક મુદત ઉપરાંત અપીલકર્તાને અટકમાં રાખવા માટેનું કોઈ ચોક્કસ કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું ન હતું; સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ મુદત લંબાવવા માટે અરજી કરતાં પહેલાં ફરિયાદપક્ષ દ્વારા અપીલકર્તાને કોઈ નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી; ધરપકડની તારીખથી ૯૦ દિવસ પૂરા થવા પર, ફરિયાદપક્ષ સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં નિષ્ફળ ગયેલ હોવાથી, અપીલકર્તાએ જામીન પર મુક્ત થવાનો અફર અધિકાર મેળવી લીધો હતો.

અપીલ ફગાવતાં, કોર્ટે –

ઠેરવવામાં આવેલ : ૧.૧. ફરિયાદપક્ષે પોતાની અરજીમાં સ્પષ્ટતા કરી હતી કે કેસની તપાસમાં બહાર આવ્યું છે કે એક ઊંડું અને વ્યાપક ષડયંત્ર હતું જે રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા સાથે સંબંધ ધરાવતું હતું અને તેથી ઊંડા મૂળ ધરાવતા આ ષડયંત્રને ખુલ્લું પાડવું અને આ ષડયંત્રના અનુસંધાનમાં તેમના દ્વારા આચરવામાં આવેલા ગુનાઓના સંબંધમાં સંડોવાયેલા તમામ ષડયંત્રકારો અને ગુનેગારોને કાયદાના કઠેડામાં લાવવા જરૂરી હતા. સરકારી વકીલના અહેવાલ પરથી કોર્ટને સંતોષ થવો જોઈએ કે તપાસ એજન્સીએ ખંતપૂર્વક કામ કર્યું હતું અને તપાસમાં પ્રગતિ થઈ હોવા છતાં, દર્શાવેલાં કારણોસર ૯૦ દિવસની મુદતમાં તપાસ પૂર્ણ કરવી શક્ય ન હતી. આવા કિસ્સાઓમાં, તપાસની પ્રગતિ અને મુદત લંબાવવા માટેના ચોક્કસ કારણને ધ્યાને રાખીને, કોર્ટ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત લંબાવી શકે છે, જેનાથી કોર્ટ લંબાવેલી મુદત દરમિયાન આરોપીને કસ્ટડીમાં

રિમાન્ડ પર મોકલવા સક્ષમ બને છે. આ એવી મજબૂરીઓ છે જે અસાધારણ પરિસ્થિતિઓમાં ઉદ્ભવે છે. આમ, કાયદો જ્યારે તપાસ એજન્સી પર તાકીદની ભાવના સાથે અને ત્વરિતતાથી તપાસ ચલાવવાની જવાબદારી લાદે છે, ત્યારે એવા કેસો પણ હોય છે જેમાં આ હેતુ માટે ૯૦ દિવસનો સમયગાળો પૂરતો ન પણ હોય. તેથી, ધારાસભાએ અમુક સુરક્ષાત્મક જોગવાઈઓને આધીન રહીને, સંબંધિત કોર્ટને તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત લંબાવવાની અને લંબાવેલી મુદત દરમિયાન આરોપીને કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર મોકલવાની સત્તા આપી છે. આ કોર્ટને સંતોષ છે કે આતંકવાદ નિવારણ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળ મુદત લંબાવવાનું વાજબી ઠેરવતી પરિસ્થિતિઓ અસ્તિત્વમાં હતી. [૯૨૪-એફ, જી; ૯૨૬-એ, બી, ઇ, એફ]

૨. અપીલકર્તાને કોઈપણ ચોક્કસ સ્વરૂપમાં નોટિસ આપવાની કોઈ વૈધાનિક જરૂરિયાત નથી. આ બાબતની કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈના અભાવે, નિષ્પક્ષતા અને કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો એવી માંગ કરે છે કે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવતાં પહેલાં, કોર્ટે આરોપીને, જો તે યોગ્ય સમજે તો, અરજીનો વિરોધ કરવા માટે નોટિસ આપવી જોઈએ. જ્યારે અરજી કરવામાં આવી ત્યારે અપીલકર્તા તેના વકીલ સાથે સ્પેશિયલ કોર્ટમાં હાજર હતો. તેની વિનંતી પર, અપીલકર્તાના વકીલને જવાબ દાખલ કરવાની તક સાથે અરજીની નકલ આપવામાં આવી હતી. બાબતની તાકીદને ધ્યાનમાં રાખીને અપીલકર્તાને બપોર સુધીમાં જવાબ દાખલ કરવા જણાવવામાં આવ્યું હોવા છતાં, જવાબ પણ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ બાબતની સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવી હતી અને બંને પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી જ કોર્ટે હુકમ કર્યો હતો. તેથી, આ કોર્ટને સંતોષ છે કે આવો હુકમ કરતાં પહેલાં આરોપીને નોટિસ આપવાની આવશ્યકતાનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું, અને તે કારણોસર હુકમમાં કોઈ ક્ષતિ કાઢી શકાય નહીં. [૯૨૬-જી, એચ; ૯૨૭-ડી, ઇ]

સંજય દત્ત વિરુદ્ધ રાજ્ય, મારફ્ટ સી.બી.આઈ., બોમ્બે (II), [૧૯૯૪] ૫ એસ.સી.સી. ૪૧૦, સંદર્ભ લીધો.

૩. જ્યારે સી.આર.પી.સી.ની કલમ ૧૬૭(૨) હેઠળ જામીન આપવા માટે કોર્ટ સમક્ષ અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેનો સમય લંબાવતો કોર્ટનો હુકમ પહેલેથી જ અસ્તિત્વમાં હતો, અને પરિણામે કોર્ટ તે લંબાવેલી મુદત દરમિયાન આરોપીને જ્યુડિશિયલ અથવા પોલીસ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર સોંપવા માટે સત્તા ધરાવતી હતી. અરજીના સ્વરૂપમાં દાખલ કરાયેલા સરકારી વકીલના અહેવાલ પરથી કોર્ટને સંતોષ થયો હતો કે આતંકવાદ નિવારણ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ની કલમ ૪૯(૨)(બી)ના પ્રથમ પરંતુક હેઠળ જે મુદત લંબાવવાની અરજ કરવામાં આવી હતી તે મંજૂર કરવા માટે યોગ્ય કારણ હતું. [૯૨૭-એચ; ૯૨૮-એ; ૯૨૯-બી]

હિતેન્દ્ર વિષ્ણુ ઠાકુર અને અન્ય વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને અન્ય, [૧૯૯૪] ૪ એસ.સી.સી. ૬૦૨, સંદર્ભ લીધો.

ક્રિમિનલ અપીલ અધિકારક્ષેત્ર : ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૦૬૯/૨૦૦૫

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૯૫/૨૦૦૩ માં બોમ્બે હાઈકોર્ટના તારીખ ૨૯.૮.૨૦૦૩ ના ચુકાદા અને હુકમમાંથી.

સુશીલ કુમાર, એડોલ્ફ મેથ્યુ, વિનય અરોરા અને સંજય જૈન, અપીલકર્તા તરફથી.

યુ.યુ. લલિત, એસ.એસ. શિંદે અને રવિન્દ્ર કેશવરાવ અડસૂરે, સામાવાળા તરફથી.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ બી.પી. સિંહ દ્વારા આપવામાં આવેલ.

વિશેષ પરવાનગી મંજૂર કરવામાં આવે છે.

આ અપીલમાં અપીલકર્તાએ ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૯૫/૨૦૦૩ માં બોમ્બે ખાતેની વડી અદાલતના તારીખ ૨૯મી ઓગસ્ટ, ૨૦૦૩ ના ચુકાદા અને

હુકમને પડકારેલ છે. હાઈકોર્ટે પોતાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ ફગાવી દીધી હતી અને આતંકવાદ નિવારણ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળની સત્તાની રૂએ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવી આપતા સ્પેશિયલ જજના તારીખ ૧૧.૦૭.૨૦૦૩ ના હુકમને, તેમજ અહીંના અપીલકર્તાની જામીન અરજી ફગાવી દેતા સ્પેશિયલ જજના તારીખ ૨૫.૭.૨૦૦૩ ના હુકમને બહાલ રાખ્યો હતો.

આ અપીલના નિકાલ માટે જેટલી સુસંગત છે તેટલી આ અપીલને ઉપજાવનારી હકીકતો શરૂઆતમાં ધ્યાને લઈ શકાય. મુંબઈના મુલુંડ રેલવે સ્ટેશનના પ્લેટફોર્મ નં. ૩ તરફ આવી રહેલી એક લોકલ ટ્રેનમાં વિસ્ફોટ થયો હતો, જેના પરિણામે ૧૧ વ્યક્તિઓનાં મૃત્યુ થયાં હતાં અને અન્ય ૮૨ વ્યક્તિઓ ઈજાગ્રસ્ત થઈ હતી. તપાસમાં બહાર આવ્યું હતું કે આ ઘટના બોમ્બ વિસ્ફોટ કરીને લોકોના મનમાં દહેશત ફેલાવવા અને રાજ્ય સામે યુદ્ધ છેડવાની તૈયારી કરવા માટે કેટલાક વ્યક્તિઓ દ્વારા રચવામાં આવેલા ષડયંત્રનું પરિણામ હતી. સદર ઘટનાના સંબંધમાં કેસ નં. ડીસીબી, સીઆઈડી, સી.આર. નં. ૨૧/૨૦૦૩ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, એક્સપ્લોઝિવ સબસ્ટન્સિસ એક્ટ સાથે વંચાણે લેતાં ઇન્ડિયન એક્સપ્લોઝિવ્સ એક્ટ, કેમેજ ટુ પબ્લિક પ્રોપર્ટી એક્ટ, ઇન્ડિયન રેલવેઝ એક્ટની વિવિધ જોગવાઈઓ હેઠળ તેમજ પ્રિવેન્શન ઓફ ટેરરિઝમ એક્ટ, ૨૦૦૨, જે હવે પછી 'અધિનિયમ' તરીકે ઉલ્લેખિત છે, તેની કલમ ૩ અને ૪ હેઠળ નોંધવામાં આવ્યો હતો.

ઉપરોક્ત કેસના સંબંધમાં તારીખ ૧૫.૪.૨૦૦૩ ના રોજ મુંબઈના બાંદ્રા-કુર્લા કોમ્પ્લેક્સમાંથી અપીલકર્તાની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. તેને સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો, જેણે તેને તારીખ ૨૮.૪.૨૦૦૩ સુધી પોલીસ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર સોંપ્યો હતો. રિમાન્ડની મુદત ફરીથી તારીખ ૧૨મી મે, ૨૦૦૩ સુધી લંબાવવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ અપીલકર્તાને તારીખ

૧૨મી મે, ૨૦૦૩ ના રોજ જ્યુડિશિયલ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર સોંપવામાં આવ્યો હતો. આ રિમાન્ડ વખતોવખત લંબાવવામાં આવ્યા હતા.

એવું જણાય છે કે અન્ય ત્રણ સમાન ઘટનાઓ બની હતી, અને તે કેસોમાં પણ અપીલકર્તાની સંડોવણી હોવાની શંકા હતી. પોલીસે તે ત્રણેય કેસો પૈકી દરેકમાં અપીલકર્તાની કસ્ટડી માંગી હતી.

અપીલકર્તાની ૧૫મી એપ્રિલ, ૨૦૦૩ ના રોજ ધરપકડ કરવામાં આવી હોવાથી, તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેનો ૯૦ દિવસનો સમયગાળો ૧૩ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના રોજ પૂર્ણ થવાનો હતો. તારીખ ૧૧.૭.૨૦૦૩ ના રોજ આશરે ૧૧:૩૦ વાગ્યે સ્પેશિયલ કોર્ટ દ્વારા તેને જ્યુડિશિયલ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર સોંપવામાં આવ્યો હતો. બાદમાં, અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવવા અરજી કરવામાં આવી હતી. અમારી સમક્ષ એ બાબતે વિવાદ નથી કે મુલુંડ બ્લાસ્ટ કેસના સંબંધમાં તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. એ બાબતે પણ કોઈ વિવાદ નથી કે અપીલકર્તા વતી ઉપસ્થિત રહેલા વકીલ તે સમયે અન્ય એક કેસ એટલે કે મુંબઈ બ્લાસ્ટ કેસના સંબંધમાં કોર્ટમાં હાજર હતા. તેમણે તુરંત પૂછપરછ કરી અને તેમને જાણવા મળ્યું કે મુલુંડ બ્લાસ્ટ કેસમાં તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવવા માટેની અરજ કરવામાં આવી હતી. તેથી, તેમણે તરત જ અપીલકર્તાને પૂછ્યું કે શું તેને એ હકીકતની જાણ કરવામાં આવી હતી કે ફરિયાદપક્ષે અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળ મુદત લંબાવવા માટે અરજી કરી છે. અપીલકર્તાનો જવાબ નકારાત્મક હતો. તેથી તેના વકીલે સ્પેશિયલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરને અરજીની નકલ આપવા વિનંતી કરી હતી જે વિધિવત રીતે પૂરી પાડવામાં આવી હતી. અપીલકર્તાના વકીલ દ્વારા જવાબ દાખલ કરવા સક્ષમ બની શકાય તે માટે એક અઠવાડિયાની મુદત આપવા અરજ કરવામાં આવી હતી. જો કે, કોર્ટે તેમને જવાબ દાખલ કરવા માટે બપોરે ૨.૪૫ વાગ્યા સુધીનો સમય આપ્યો હતો જે મુજબ અપીલકર્તાના વકીલ દ્વારા જવાબ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. અપીલકર્તા વતી દાખલ કરાયેલા જવાબમાં એવો

વાંધો લેવામાં આવ્યો હતો કે આરોપીને કોઈ નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી અને તેથી, સમયના અભાવને કારણે તે મુદત લંબાવવાની અરજીમાં જણાવેલ હકીકતોનો અસરકારક જવાબ આપવામાં અસમર્થ હતો. એવી દલીલ પણ કરવામાં આવી હતી કે અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) દ્વારા જરૂરી રિમાન્ડની મુદત લંબાવવા માટેનું કોઈ ચોક્કસ કારણ અરજીમાં જાહેર કરવામાં આવ્યું ન હતું.

પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી સ્પેશિયલ કોર્ટે તારીખ ૧૧ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના પોતાના હુકમ દ્વારા અરજી મંજૂર કરી હતી અને તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત ૧૪મી ઓગસ્ટ, ૨૦૦૩ સુધી લંબાવી આપી હતી. તે મુજબ અપીલકર્તાને રિમાન્ડ પર સોંપવામાં આવ્યો હતો. આ પહેલો હુકમ છે જેને અપીલકર્તા દ્વારા હાઈકોર્ટ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો હતો. તારીખ ૧૪મી જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના રોજ અપીલકર્તાને જામીન પર મુક્ત કરવા માટે એવી રજૂઆત કરતી અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી કે ૯૦ દિવસની મુદત પૂર્ણ થઈ ગઈ છે, અને કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૭(૨) ની જોગવાઈઓ સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૪૯(૨)(બી) અનુસાર, અપીલકર્તાને વધુ રિમાન્ડ પર રાખી શકાય નહીં અને તેને જામીન પર મુક્ત કરવો જોઈએ. અમે આ તબક્કે નોંધી શકીએ કે અપીલકર્તા વિરુદ્ધ કોર્ટમાં ૧૯ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના રોજ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી હતી.

વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજે પક્ષકારોને સાંભળ્યા બાદ તારીખ ૨૫ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના પોતાના હુકમથી જામીન આપવા માટેની અરજી ફગાવી દીધી હતી. આ હુકમ એ બીજો હુકમ છે જેને અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં હાઈકોર્ટ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો હતો.

હાઈકોર્ટ સમક્ષ અપીલના સમર્થનમાં ત્રણ મુખ્ય કારણો રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. પ્રથમ, એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત લંબાવવા માટે કોઈ યોગ્ય

કારણ ન હતું. બીજું, ફરિયાદપક્ષ અપીલકર્તાને અરજીની નોટિસ ન આપવા માટે દોષિત હતો. ત્રીજું, એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ફરિયાદપક્ષે અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) સાથે વંચાણે લેતાં કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૭(૨) હેઠળ અપીલકર્તાના અફર અધિકારને પરાસ્ત કરવા માટે જ આવી રીતે કામ કર્યું હતું. હાઈકોર્ટે પોતાની સમક્ષ મૂકવામાં આવેલી સામગ્રીને ધ્યાનમાં લઈને ત્રણેય દલીલો ફગાવી દીધી હતી અને અપીલ કાઢી નાખી હતી.

અપીલકર્તા વતી ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી સુશીલ કુમારે અમારી સમક્ષ રજૂઆત કરી હતી કે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવવાની અરજ કરતી સ્પેશિયલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીમાં ૯૦ દિવસની વૈધાનિક મુદત ઉપરાંત આરોપીને અટકમાં રાખવા માટેનું કોઈ ચોક્કસ કારણ સમાવિષ્ટ ન હતું. સ્પેશિયલ જજ સમક્ષ સરકારી વકીલ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીની વિગતો, જે આ અપીલમાં એનેક્સર પી-૭ છે, તેને ધ્યાનમાં લીધા પછી હાઈકોર્ટે આ દલીલ નકારી કાઢી હતી.

અમે પણ સરકારી વકીલ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી સદર અરજીનું કાળજીપૂર્વક અવલોકન કર્યું છે અને અમને સંતોષ છે કે હાઈકોર્ટે ઉપરોક્ત દલીલને યોગ્ય રીતે જ ફગાવી દીધી હતી. સ્પેશિયલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે પોતાની અરજીમાં સ્પષ્ટતા કરી હતી કે કેસની તપાસમાં બહાર આવ્યું છે કે એક ઊંડું અને વ્યાપક ષડયંત્ર હતું જે રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા સાથે સંબંધ ધરાવતું હતું અને તેથી, ઊંડા મૂળ ધરાવતા આ ષડયંત્રને ખુલ્લું પાડવું અને આ ષડયંત્રના અનુસંધાનમાં તેમના દ્વારા આચરવામાં આવેલા ગુનાઓના સંબંધમાં સંડોવાયેલા તમામ ષડયંત્રકારો અને ગુનેગારોને કાયદાના કઠેડામાં લાવવા જરૂરી હતા. કમનસીબે, તે પૈકીના કેટલાકને પકડી શકાયા હતા પરંતુ ઘણાની ધરપકડ કરવાની હજી બાકી હતી. આવા ૧૬ વ્યક્તિઓની ધરપકડ છતાં, બોમ્બ બ્લાસ્ટ પાછળ જે મુખ્ય ભેજું હતા તે વ્યક્તિઓ હજી પણ ફરાર હતા. તેમના

રહેઠાણ/ઠેકાણા અંગે કેટલીક વિશ્વસનીય માહિતી મળી હતી અને તેથી, તેઓને પકડવા માટે પોલીસ અધિકારીઓને જુદા જુદા રાજ્યોમાં મોકલવામાં આવ્યા હતા. ધરપકડ પછી, પકડાયેલા લોકોની પૂછપરછ કરવાની હતી અને આગળની તપાસ હાથ ધરવાની હતી. તદુપરાંત, પોલીસ કસ્ટડીમાં રહેલા કેટલાક આરોપીઓ અન્ય બોમ્બ બ્લાસ્ટ કેસોમાં પણ સંડોવાયેલા હતા અને તાજેતરમાં શોધી કઢાયેલા સાક્ષીઓ દ્વારા તેમની ઓળખ પરેડ કરાવવા માટે તેમને બોલાવવાનું શક્ય બન્યું ન હતું. આ ઉપરાંત, ધરપકડ કરાયેલા આરોપીઓ પૈકી એકના કહેવાથી ૨૧ ઓડિયો કેસેટો અને એક ઉર્દૂ પુસ્તક મળી આવ્યા હતા જે લિપ્યંતરણ અને અનુવાદ માટે ચીફ ટ્રાન્સલેટર એન્ડ ઇન્ટરપ્રિટરની કચેરી, હાઈકોર્ટ, મુંબઈ ખાતે મોકલવામાં આવ્યા હતા. હજુ સુધી આ અનુવાદ પ્રાપ્ત થયો ન હતો. વળી, તપાસમાં બહાર આવ્યું હતું કે ધરપકડ કરાયેલા આરોપીઓ અને અન્ય આરોપીઓએ ટેલિફોન પર એકબીજા સાથે વાતચીત કરી હતી. કરવામાં આવેલા કોલ્સ અંગેના પ્રિન્ટઆઉટ્સ વિવિધ કંપનીઓ પાસેથી મેળવવાના હતા અને ત્યારબાદ એકત્રિત કરાયેલ ડેટાનું વિશ્લેષણ કરવાનું હતું. જો કે, કેટલાક પ્રિન્ટઆઉટ્સ મળી ગયા હતા પરંતુ અન્ય ઘણા હજુ મળવાના બાકી હતા. આ રીતે, અરજીમાં સ્પેશિયલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે સમજાવ્યું હતું કે સમગ્ર દેશમાં ફેલાયેલા ફરાર આરોપીઓને શોધી કાઢવા માટે ગંભીર પ્રયાસો કરવા છતાં, તપાસ પૂર્ણ કરવાનું કેવી રીતે શક્ય બન્યું ન હતું. મુંબઈના મુલુંડમાં બનેલી ઘટનાની ગંભીરતાને ધ્યાનમાં રાખીને વિગતવાર તપાસ હાથ ધરવી અત્યંત આવશ્યક હતી.

હાઈકોર્ટને સંતોષ થયો હતો કે સરકારી વકીલ દ્વારા સ્પેશિયલ કોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) ની જરૂરિયાતોનું પાલન કરે છે, કેમ કે તે અરજીમાં તપાસની પ્રગતિ અને ૯૦ દિવસની મુદત ઉપરાંત આરોપીને અટકમાં રાખવા માટેના ચોક્કસ કારણો દર્શાવવામાં આવ્યા હતા. એ વાતમાં કોઈ શંકા નથી કે બંધારણ એવો આદેશ આપે છે કે કસ્ટડીમાં અટકાયતમાં લેવાયેલી વ્યક્તિને કોઈ ગેરવાજબી સમય

સુધી અટકમાં રાખવી જોઈએ નહીં. કોડ ઓફ કિમિનલ પ્રોસિજર પણ એ સુનિશ્ચિત કરે છે કે આવી વ્યક્તિને કસ્ટડીમાં ગેરવાજબી રીતે અટકાયતમાં રાખવામાં ન આવે અને તપાસ ત્વરિતતાથી આગળ વધવી જોઈએ તથા કાયદા દ્વારા નિર્ધારિત મુદતની અંદર કોર્ટ સમક્ષ અહેવાલ રજૂ કરવો જોઈએ. જો ફરિયાદપક્ષ તેમ કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો કસ્ટડીમાં અટકાયત કરાયેલી વ્યક્તિ જામીન પર મુક્ત થવા માટે અરજી કરવા હકદાર બને છે. જો કે, ટેરરિસ્ટ એન્ડ ડિસ્ટ્રિબ્યુટ એક્ટિવિટીઝ (પ્રિવેન્શન) એક્ટ, ૧૯૮૭ અને પ્રિવેન્શન ઓફ ટેરરિઝમ એક્ટ, ૨૦૦૨ હેઠળના ગંભીર ગુનાઓ સંડોવતા કેસોમાં ધારાસભાએ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવવાની જોગવાઈ કરીને તપાસ તંત્રને તપાસ પૂર્ણ કરવાની બાબતમાં સમજી-વિચારીને કેટલીક છૂટછાટ આપી છે. જો કે, આ મુદત લંબાવવાની બાબત આપોઆપ કે સામાન્ય બાબત તરીકે મંજૂર કરવાની નથી, પરંતુ તે અધિનિયમમાં જણાવેલી શરતોને આધીન છે. જ્યાં સુધી તે શરતો સંતોષાય નહીં, ત્યાં સુધી કોર્ટ મુદત લંબાવી આપવાનો ઇનકાર કરશે.

સરકારી વકીલના અહેવાલ પરથી કોર્ટને સંતોષ થવો જોઈએ કે તપાસ એજન્સીએ ખંતપૂર્વક કામ કર્યું હતું અને તપાસમાં પ્રગતિ થઈ હોવા છતાં, દર્શાવેલાં કારણોસર ૯૦ દિવસની મુદતમાં તપાસ પૂર્ણ કરવી શક્ય ન હતી. આવા કિસ્સાઓમાં, તપાસની પ્રગતિ અને સમય લંબાવવા માટેના ચોક્કસ કારણને ધ્યાને રાખીને, કોર્ટ તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત લંબાવી શકે છે, જેનાથી કોર્ટ લંબાવેલી મુદત દરમિયાન આરોપીને કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર મોકલવા સક્ષમ બને છે. આ એવી મજબૂરીઓ છે જે અસાધારણ પરિસ્થિતિઓમાં ઉદ્ભવે છે. આતંકવાદીઓની પ્રવૃત્તિઓ સુવ્યવસ્થિત, સુઆયોજિત અને વ્યવસાયિકો દ્વારા કુશળતાપૂર્વક અંજામ આપવામાં આવતી હોય છે કે જેમણે લોકોના મનમાં દહેશત પેદા કરવાની કળામાં નિપુણતા મેળવી લીધી હોય છે. તેમની પ્રવૃત્તિઓ ઊંડા મૂળ ધરાવતા ષડયંત્રના અનુસંધાનમાં હોય છે, અને સહ-ષડયંત્રકારો મોટે ભાગે વિવિધ સ્થળોએ તૈનાત હોય છે જ્યાં તેઓ તેમને સોંપવામાં આવેલી ભૂમિકા ભજવતા હોય છે. તપાસ એજન્સી ખૂબ

જ મુશ્કેલીથી વિવિધ સ્થળોએથી કાર્યરત મોટી સંખ્યામાં વ્યક્તિઓને સંડોવતા સુઆયોજિત અને ઊંડા મૂળ ધરાવતા ષડયંત્રને ખુલ્લું પાડવા સક્ષમ બને છે. ષડયંત્રના સભ્યોને પકડવાનું તો તેનાથી પણ વધુ મુશ્કેલ છે. આવા કેસોમાં જુબાની આપવા માટે સાક્ષીઓ તરફથી અનિચ્છા દર્શાવવાના કારણે તપાસમાં વધુ વિલંબ થાય છે. તેઓને સલામતીની સંપૂર્ણ ખાતરી આપ્યા પછી જ પોલીસ તેમનું નિવેદન મેળવવા સક્ષમ બને છે. આમ, કાયદો જ્યારે તપાસ એજન્સી પર તાકીદની ભાવના સાથે અને ત્વરિતતાથી તપાસ ચલાવવાની જવાબદારી લાદે છે, ત્યારે એવા કેસો પણ હોય છે જેમાં આ હેતુ માટે ૯૦ દિવસનો સમયગાળો પૂરતો ન પણ હોય. તેથી, ધારાસભાએ અમુક સુરક્ષાત્મક જોગવાઈઓને આધીન રહીને, સંબંધિત કોર્ટને તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત લંબાવવાની અને લંબાવેલી મુદત દરમિયાન આરોપીને કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર મોકલવાની સત્તા આપી છે. આ કેસમાં, અમને સંતોષ છે કે અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) હેઠળ મુદત લંબાવવાનું વાજબી ઠેરવતી પરિસ્થિતિઓ અસ્તિત્વમાં હતી.

ત્યારબાદ અમારી સમક્ષ એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તાને અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) ના પ્રથમ પરંતુક હેઠળ કરવામાં આવેલી અરજીની નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી. અપીલકર્તાને કોઈપણ ચોક્કસ સ્વરૂપમાં નોટિસ આપવાની કોઈ વૈધાનિક જરૂરિયાત નથી, પરંતુ આ કોર્ટે એવો મત સ્વીકાર્યો છે કે આ બાબતની કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈના અભાવે પણ, નિષ્પક્ષતા અને કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો એવી માંગ કરે છે કે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવતાં પહેલાં, કોર્ટે આરોપીને, જો તે યોગ્ય સમજે તો, અરજીનો વિરોધ કરવા માટે નોટિસ આપવી જોઈએ. ટેરરિસ્ટ એન્ડ ડિસપ્રિટવ એક્ટિવિટીઝ (પ્રિવેન્શન) એક્ટ, ૧૯૮૭ હેઠળની સમાન જોગવાઈ અંગે વિચારણા કરતાં આ કોર્ટે સંજય દત્ત વિરુદ્ધ રાજ્ય, મારફત સી.બી.આઈ., બોમ્બે (II), [૧૯૯૪] ૫ એસ.સી.સી. ૪૧૦ માં ઠેરવેલ કે:

“ટાડા એક્ટની કલમ ૨૦(૪)(બીબી) હેઠળ માત્ર કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૭(૧) અનુસાર આરોપીને કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવાની

જરૂર પડે છે અને આ કોર્ટની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા હિતેન્દ્ર વિષ્ણુ ઠાકુરના ચુકાદામાં ટાડા એક્ટની કલમ ૨૦ ની પેટા-કલમ (જ) ના ખંડ (બીબી) ના વધુ પરંતુક અનુસાર ૧૮૦ દિવસની નિર્ધારિત મુદત ઉપરાંત મુદત લંબાવતાં પહેલાં આરોપીને નોટિસ આપવાની જરૂરિયાતને આ રીતે સમજવાની રહેશે. તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે મુદત લંબાવતાં પહેલાં આરોપીને આવી નોટિસ આપવાની જરૂરિયાત એ આરોપીને તેમાં કારણો દર્શાવતી કોઈ લેખિત નોટિસ આપવાની નથી. તે સમયે આરોપીને કોર્ટમાં રજૂ કરીને તેને એવી જાણ કરવી કે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેની મુદત લંબાવવાનો પ્રશ્ન વિચારણા હેઠળ છે, તે આ હેતુ માટે એકલું પૂરતું છે.”

પ્રસ્તુત કેસમાં જ્યારે આવી અરજી કરવામાં આવી ત્યારે અરજદાર કોર્ટમાં હાજર હતો અને તેના વકીલ પણ હાજર હતા. તેમની વિનંતી પર અપીલકર્તાના વકીલને જવાબ દાખલ કરવાની તક સાથે અરજીની નકલ આપવામાં આવી હતી. બાબતની તાકીદને ધ્યાને રાખીને અરજદારને બપોરે ૨.૪૫ વાગ્યા સુધીમાં જવાબ દાખલ કરવા જણાવવામાં આવ્યું હોવા છતાં, જવાબ પણ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ બાબતની સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવી હતી અને બંને પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી જ કોર્ટે હુકમ કર્યો હતો.

તેથી, અમને સંતોષ છે કે આપો હુકમ કરતાં પહેલાં આરોપીને નોટિસ આપવાની આવશ્યકતાનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું, અને તે કારણોસર હુકમમાં કોઈ ક્ષતિ કાઢી શકાય નહીં.

ત્યારબાદ અપીલકર્તા વતી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પોતાની ધરપકડની તારીખથી ૯૦ દિવસ પૂરા થવા પર અપીલકર્તાએ જામીન પર મુક્ત થવાનો અફર અધિકાર મેળવી લીધો હોવાથી, સ્પેશિયલ જજ ૧૪ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવેલી જામીન આપવા માટેની અરજી ફગાવી દેવામાં વાજબી ન હતા. ત્યાં સુધીમાં પોલીસ દ્વારા ચાર્જશીટ રજૂ કરવામાં આવી

ન હતી અને તેથી, અપીલકર્તાની અટકાયત ચાલુ રાખવા માટે કોઈ કારણ ન હતું.

આ રજૂઆત એ હકીકતની અવગણના કરે છે કે તારીખ ૧૧ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના હુકમ દ્વારા કોર્ટે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે તપાસ એજન્સીને મુદત લંબાવી આપી હતી. આમ ૧૪ જુલાઈ, ૨૦૦૩ ના રોજ જ્યારે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૭(૨) હેઠળ જામીન આપવા માટે અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તપાસ પૂર્ણ કરવા માટેનો સમય લંબાવતો હુકમ પહેલેથી જ અસ્તિત્વમાં હતો, અને પરિણામે કોર્ટ તે લંબાવેલી મુદત દરમિયાન આરોપીને જ્યુડિશિયલ અથવા પોલીસ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર મોકલવાની સત્તા ધરાવતી હતી.

ટેરરિસ્ટ એન્ડ ડિસ્ટ્રિબ્યુ એક્ટિવિટીઝ (પ્રિવેન્શન) એક્ટની સમાન જોગવાઈઓ અંગે વિચારણા કરતાં, આ કોર્ટે હિતેન્દ્ર વિષ્ણુ ઠાકુર અને અન્ય વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને અન્ય, [૧૯૯૪] ૪ એસ.સી.સી. ૬૦૨ માં અવલોકન કર્યું હતું કે:

“કલમ ૨૦(૪) દ્વારા સુધારેલ કલમ ૧૬૭ ની પેટા-કલમ (૨) ના ખંડ (બીબી) માં આવતો 'તપાસની પ્રગતિ અને ઉક્ત મુદત ઉપરાંત આરોપીને અટકમાં રાખવા માટેના ચોક્કસ કારણો દર્શાવતા સરકારી વકીલના અહેવાલ પર' એ શબ્દપ્રયોગ મહત્વપૂર્ણ છે અને તે આરોપીને કસ્ટડીમાં ગેરવાજબી રીતે ન રાખવાના અને માત્ર સરકારી વકીલના અહેવાલ પર જ મુદત લંબાવી આપવાના ધારાસભાના આશયનો સૂચક છે. તેથી, સરકારી વકીલનો અહેવાલ એ માત્ર ઔપચારિકતા નથી પરંતુ અત્યંત મહત્વપૂર્ણ અહેવાલ છે, કારણ કે તેની સ્વીકૃતિનું પરિણામ આરોપીની સ્વતંત્રતાને અસર કરે છે અને તેથી, તેણે ખંડ (બીબી) માં સમાવિષ્ટ આવશ્યકતાઓનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું જ જોઈએ. મુદત લંબાવવા માટે તપાસ કરનાર અધિકારીની વિનંતી એ સરકારી વકીલના

અહેવાલનો વિકલ્પ બની શકે નહીં. જ્યાં ખંડ (બીબી) દ્વારા પરિકલ્પિત કોઈ અહેવાલ દાખલ કરવામાં ન આવ્યો હોય અથવા સરકારી વકીલ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ અહેવાલ ડેક્લિએટેડ કોર્ટ દ્વારા સ્વીકારવામાં ન આવ્યો હોય, ત્યાં ખંડ (બીબી) હેઠળ મુદત લંબાવવી એ ન તો ઔપચારિકતા છે કે ન તો આપોઆપ થતી બાબત છે, તેથી અનિવાર્યપણે તેનું પરિણામ એ આવશે કે આરોપી જામીન મેળવવા હકદાર બનશે અને જો તે ડેક્લિએટેડ કોર્ટ દ્વારા નિર્ધારિત મુજબ જામીન રજૂ કરે તો કોર્ટ તેને જામીન પર મુક્ત 'કરશે જ'. આ માત્ર ખંડ (બીબી) હેઠળ મુદત લંબાવવા માટેની વિનંતી કયા સ્વરૂપમાં કરવામાં આવી છે તેનો પ્રશ્ન નથી પરંતુ તેના તત્વનો પ્રશ્ન છે. યોગ્ય વિચારણા પછી સરકારી વકીલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવનારા અહેવાલની સામગ્રી ડેક્લિએટેડ કોર્ટને આપેલ કેસમાં મુદત લંબાવવી જોઈએ કે નહીં તે સ્વતંત્ર રીતે નક્કી કરવામાં સહાય કરવા માટે તૈયાર કરવામાં આવેલી છે. મુદત લંબાવવાના પરિણામો એટલે કે આરોપીને વધુ કસ્ટડીમાં રાખવાને ધ્યાનમાં રાખીને, તપાસ પૂર્ણ કરવા માટે સમય લંબાવવા સારું ડેક્લિએટેડ કોર્ટને સરકારી વકીલના અહેવાલ પરથી તેના વાજબીપણા અંગે સંતોષ થવો જોઈએ. જ્યાં ડેક્લિએટેડ કોર્ટ આવી મુદત લંબાવવાનો ઇનકાર કરે છે, ત્યાં ફરિયાદપક્ષના 'ડીફોલ્ટ' ના કારણે જામીન પર મુક્ત થવાનો અધિકાર અફર બની જાય છે અને આ ચુકાદાના અગાઉના ભાગમાં ચર્ચા કર્યા મુજબ કલમ ૨૦ ની પેટા-કલમ (૪) દ્વારા વિચારાયેલા કારણો સિવાયના અન્ય કોઈ કારણોસર તેને પરાસ્ત કરી શકાતો નથી."

પ્રસ્તુત કેસમાં, અરજીના સ્વરૂપમાં દાખલ કરાયેલા સરકારી વકીલના અહેવાલ પરથી કોર્ટને સંતોષ થયો હતો કે અધિનિયમની કલમ ૪૯(૨)(બી) ના પ્રથમ પરંતુક હેઠળ જે મુદત લંબાવવાની અરજ કરવામાં આવી હતી તે મંજૂર કરવા માટે યોગ્ય કારણ હતું. તેથી, આ રજૂઆત ફગાવી દેવી જ જોઈએ.

તેથી, અમને સંતોષ છે કે અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ ફગાવી દેવામાં હાઇકોર્ટે કોઈ ભૂલ કરી નથી. તેથી આ અપીલ ગુણદોષ વિનાની છે અને તે અનુસાર, ફગાવી દેવામાં આવે છે.

અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====